

Futbolumuzla bağlı düşüncələr

Mobil İSMAYILOV

(əvvəlki qəzetimizin 34-cü sayında)

Qalib gəlməyi
unudan yığmamız...

2018-ci ildə idman saytlarında "Azərbaycan futbolunun gələcəyi yeniliklərlə bağlı olmalıdır" adlı məqaləm getmişdi. Maraqla qarşılanan həmin yazını sonradan işiq üzü görmüş "Qo-o-ol" kitabına da daxil etdim.

Bu gün hansı yeniliklər,
dəyişikliklər görürük?

Təəssüf ki, keçən müddət ərzində müsbət işlər, irəliləyişlər, dəyişikliklər müşahidə olunmur. Azərbaycan futbolunda bütövlükdə ab-hava pis durumdadır. Azərbaycanın futbol müstəvisində sanki nizam pozulmuşdur. İstər klublarda, istərsə də yığmada proseslər plansız, xaoslu şəkildə cərəyan edir. Yığmamız çox bəsit bir futbol göstərir. Çatışmazlıqlar və boşluqlar çoxdur. Məqsədlərə çatmaq üçün vəd verilən "böyük" işlər nəticəsiz qalır. Bu barədə geniş şərhə lüzumu görmürəm. Ancaq vurğulamağı lazım bilirəm ki, hətta Kosovaya, Kiprə də həsəd apardıq. Yığmamız sanki meydana prinsipsiz, devsiz çıxır. Bəli, komandamız "Ya indi, ya da heç vaxt" prinsipi ilə Kosovo, Malta, Lüksemburq,

düzgün olmayan təşkilatı məsələlərə əlaqələndirirəm. Digər səbəblər öslində məhz bu iki amildən qaynaqlanırlar.

Azərbaycan kimi ölkəyə bütün məsələlərə fərqli yanaşmağı bacaran məşqçi gətirilməlidir. Ya da öz içimizdən seçilib tapılmalıdır. Bizə yeni bir sistem, mexanizm quran yaradıcı məşqçi lazımdır. Yeni işiq yandırılmağa bu iş tapşırılmalıdır. Bizə təcili qələbələr işığı, uğur işığı, ümid işığı yandırılmalıdır. Onda baxışlar da dəyişəcək, yanaşmalar da...

Bu məqamda nədənsə futboldan-kənar bəzi məsələlərə də münasibət

Haylı-küylü insanlar, musiqiçilər ekranları bürüyüb. Teleseriallar da bir tərəfdən. Daha kimləri görmürsən ekranlarda. Toy edonlar, səyahətə çıxanlar, yemək bişirənlər...

Mən belə verilişlərin, şou proqramların əleyhinə deyiləm. Əvvəllər peşkar ustadların ifasında meyxana janrını mən də böyünürdüm. Amma indi hər şey əndazədən çıxıb. Axi, hər işdə, hər məsələdə bir hədd olmalıdır. Ümumiyyətlə, cah-cəlal görüntüsü yaradan, haray-qışqırıqla müşayiət olunan, səviyyə etibarını itirən, primitiv verilişlərin əleyhinəyəm. Ucuz verilişlərdə sponsorların

düşmək lazımdır ki, əvvəl futbol əhli olmalıyıq, sonra məşqçi axtarışına çıxmalıyıq. Elo bu yerdə istədim Cəlif Məmmədquluzadənin, Sabirin, Üzeyir Hacıbəylinin dediklərindən uyğun gələn nəşə yada salım. Amma fikirləşdim ki, nə faydası, onsuz da hələlik futbol əhli deyilik...

Bəlkə bu məsələyə bir az da komik, məzəli prizmadan yanaşsaq? Hamımıza bəllidir ki, biz yaman çox çay içənlik. Çayxanalarımız çoxdur, hamısı da həmişə dolu olur. Əslində burada pis nə var ki. Çayxanalar görüş yerinə çevrilir, gələnlərin də ciblərinə uygundur.

ailelə, işdə, hər yanda. Futbolda da belədir. Klublarımızda, yığmamızda da "hava" normal olmalıdır.

Braziliyada futbol sanki ölkənin vizit kartıdır. Braziliya və futbol obrazlı desək, təxminən eyni anlayışlardır. Mən istərdim ki, futbol anlayışı və futbol sevgisi sözləri də bizdə üst-üstə düşsün. Hərçün ki, elə SSRİ vaxtında çox populyar olan futbol o dövrdə sevilirdi ki, vurğuladığım bu sözlər bir-biri ilə uyusurdu. Amma bu, o vaxtlar idi. İndi buna nail olmaq üçün böyük yollar keçməli, zəhmətlər çəkilməlidir. Perspektivdə nəzərdə tutulan layihə və planları məqsədyönlü,

Bir fincan çay içə-icə...

bildirməyə ehtiyac duyuram. Axi, hərdən indiki dadsız-duzsuz futbolumuza nəşə bir şirinlik qata bilən hadisələr də baş verir...

Məsələn, niyə futbol əhli ola bilmirik? Biz indi hər şeyin əhliyə. Şou proqramlar, konsertlər baş alıb gedir. Aparıcılar, şoumenlər, müğənnilər, dəvət olunanlar, efiri "zəbt" edonlar bir-birinə aman vermirlər. Pafoslu

sadalanması da yorucu olmaqla xeyli vaxt aparır. Televiziyalarda sponsor tapanlar dərhal yeni proqramlar, layihələr açaraq verilişlərinə də əcaib adlar qoyurlar. Sonra da başlayırlar "mühüm məsələləri", "təleyüklü problemləri" müzakirə etməkdən ötrü mütəxəssislər, ekspertlər çağırmağa. Arada həkimlər, biznesmenlər, vəkillər də dəvət olunur.

Mən təklif edirəm ki, stadionlarımızda daha ucuz qiymətə çay versinlər. Ya da hələlik pulsuz təşkil olunsun. Onda camaat stadionlara gələcək. İnsanlar çay içə-icə söhbət edəcək, həm də onları maraqlandıran məsələləri çözləyəcəklər. Aradır də futbola nəzər yetirəcəklər. Mənim çayxana versiyasını irəli sürdüyümü eşidən azarkeş dostum bildirdi ki, yaxşı ideyadır.

özü də qısa zamanda həyata keçirmək lazımdır. Onda bizim xəyallar da reallaşacaq. Bizim komandalar heç də bu yaxınlarda "Real"-ı sensasiyalı tərzdə məğlubluyyətdə uğradan Moldovanın "Şerif" klubundan aciz deyillər.

Futbol dünyasında gözəl anlar çoxdur. O anlar heç vaxt yaddan çıxmır. Azarkeşlərə böyük zövq verir həmin anlar. Bizim futbolda da o cür gözəl anlara ehtiyac var. Mən bu istəklərimi də xəyallar sferasına aid etmirəm. Mən istəyirəm ki, SSRİ dövrünün Azərbaycan futbolunu geri qayıtsın. Mən istəyirəm ki, Avropa Azərbaycan futbolunun ayaq, qol səslerini eşitsin. Ən çətinini milli yığmamızı müəyyən bir rəlsə salmaqdır. Uğur rəlsinə! Bundan sonra hər şey öz ahəngi ilə gedəcək. Sadəcə özümüzə fədakarlıq tapmalıyıq, milli təəssübkeşliyi daha da artırmalıyıq.

İrlandiya, hətta Serbiya komandaları ilə meydana çıxmalı idi. Yalnız bu deviz ilə qələbənin mümkün olduğunu duyub anlamaq olar. Ümumiyyətlə, gərək bütün görüşlərdə ölüm-dirim savaşı (buna gladiatorların döyüşü də demək olar - red) aparasan. Təəssüf ki, yığmamız hələlik buna qadir deyil. Müasir futbolda istekli olmaq hələ azdır. Gərək dəliçəsinə istekli görünəsən.

Futbolumuzda belə vəziyyətin yaranmasını mən yanlış yanaşmalar və

çıxışlar, hay-küylü sözlər. Yaradıcı insanlara, xüsusən meyxanaçılara geniş meydan verilib. Meyxana dedim, rəhmətlik Əliağa Vahidin sözü yadıma düşdü: "Biz xərabət əhliyə, meyxanalardan çıxmışdır". SSRİ dövründə şairin bu sözü pis qarşılanmışdı. Yəni, milli, sosializm prinsiplərinə, sovet həyat tərzinə zidd idi belə fikirlər. SSRİ dağıldı. Meyxana yenidən dəbə mindi. Özü də musiqinin müşayiəti ilə. İndi televiziya kanallarında meyxana müsabiqələrinə geniş yer ayrılır.

Dərindən-qabıqdan çıxanlar tamaşaçıyı yorub əldən salır...

Hərdən düşünürəm ki, axı, niyə indi hamı telekanallara axışır. Deməli, biz nəinki şou əhliyə, həm də şan-şöhret, yazı-pozu, qələm əhliyə. Daha nələr, nələr...Xaricdə stadionlara, idman qurğularına, zallara, yarış yerlərinə axışırırlar, bizdə isə...Bəli, biz hər şeyin əhli ola bilirik. Futboldan baş-a. Hələ ki, futbol əhli ola bilməmişik.

Telekanalların, bəzi şeylərin "havasından" danışdım. Futbolumuzun "havasından" da söz açdım. Son vaxtlar yenə də başlamış yığma komandaya baş məşqçi axtarışına. İndi də futbolumuzun taleyini düşünənlər baş məşqçi seçimindədir. Artıq başa

Əks halda stadionlarımız tarixi yerlərə, muzeylərə, abidələrə də çevrilə bilər. Futbol həvəskarı olmayan bir dostum da dedi ki, gəl, stadionları "özgə məqsədlər" üçün istifadə edək. Məsələn, müəyyən tədbirlər, toplantı yerləri kimi arendaya verək. Özü də futbol oyunlarını keçirilən günlər. Bu halda da stadionların dolma ehtimalı böyük olacaq. Deyəsən, variantlar, təkliflər artır. Onda elə məsələyə burada nöqtə qoysam, yaxşıdır.

Azərbaycan yenə də futbol
ölkəsi olacaq!

Bayaq "hava"dan danışdım. Hər şeyin ab-havasını yaxşı olmalıdır. Evdə,

P.S. Mənim Azərbaycan futbolunun vəziyyəti ilə bağlı səsəndirdiyim fikirlər o demək deyildir ki,

heç bir iş görmür, hər şey pisdir və sairə. Bu fikirlər sadəcə olaraq nöqsanların aradan qaldırılmasına, futbolumuzun daha da inkişaf etməsinə yönəlib. Qoy məşqçilər, futbolçular hər şeydən əvvəl daha çox zəhmətə qatılansınlar, peşakarlıqlarını artırınsınlar. Əminəm ki, futbol əhli də olacaqdır. Nəca ki, bir vaxtlar futbol ölkəsi olmuşuq. Zaman-zaman unudulanları, itirilənləri bərpa etməyə geniş imkanlarımız, şəraitimiz, ortaya qoyulmuş iradəmiz, gücümüz var.

İndi isə irəli baxmalıyıq. Ən əsası nəticə çıxarmaqdır.

İrəliləyə doğru, zirvələrə doğru Azərbaycan futbolu!...